

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Esbjerg Havns Udvidelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1127 ff.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Pagh: Det foreliggende Lovforslag løser Spørgsmaalet om en Forbedring og Udvidelse af Esbjerg Havn paa en Maade, som jeg anser for meget uheldig, ogsaa fordi det vil medføre en langt større Udgift for Statskassen, end jeg tror er fornøden. Lovforslaget indeholder desuden nogle Bestemmelser, særlig i §§ 2 og 3, som jeg tror vil have meget betænkelige Følger. Ganske særlig gælder det den Bestemmelse i § 2, efter hvilken der ved Lov paalægges en Kommune at udrede et meget betydeligt Beløb til et Statsforetagende.

Jeg beklager derfor, at jeg, endskønt jeg i høj Grad ønsker Havneforholdene ved Esbjerg forbedrede, ikke ser mig i Stand til at kunne give det foreliggende Lovforslag min Stemme.

Ordføreren (Breinholt): Det ærede Medlem, der nu talte, udtalte jo, saa vidt jeg skønnede, ganske det samme, som vi allerede hørte fra det ærede Medlem ved Sagens anden Behandling, og jeg finder ingen Anledning til nu atter at komme ind paa det af ham udtalte. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem gerne vil holde sin Særstilling, men da det foreliggende Lovforslag efter Afstemningen ved anden Behandling kommer her uforandret til tredie Behandling, og da der ikke er opstillet Ændringsforslag, tror jeg at kunne indskrænke mig til det allerkortest mulige og blot sige, at jeg som Ordfører paa Udvalgets Flertals Vegne anbefaler og indstiller det foreliggende Lovforslag til det høje Tings gunstige Vedtagelse.

Villars Lunn: Inden dette Lovforslag forlader Landstinget som vedtaget, vil jeg gerne have Lov til at sige et Par Ord til Trøst for dem, ogsaa af mine egne Partifæller, som muligvis i den ubetingede Tilslutning, vi andre Partifæller have givet det, ville se en Slags Overgreb. De gaa nemlig ud fra, at det er en for kostbar

Sag, der her finder sin Løsning, de gaa ud fra, at denne Bevilling til en Havn ved Esbjerg er et for dristigt Foretagende, at det ligefrem er for mange Penge, der begravnes i Vandet. Til dem vil jeg gerne have Lov til at sige, at der er intet Erhvervsliv i Danmark, der er blevet forsumt saaledes og trænger saaledes til at oparbejdes og udvikles, som Fiskeriet, særlig Havfiskeriet, og der kan ikke findes noget bedre Hjemsted for dette Fiskeri end det, det har fundet i Esbjerg Fiskerihavn. Denne Havn har været en Rigdomskilde, hvoraf der er øst meget, men der kan øses langt, langt mere og bør øses langt, langt mere, og derfor bør den udvides og udvides i det store. Ganske afset fra, at al Udvidelse bør ske med Henblik paa en længere Fremtid, bør man særlig ved Udvidelsen af en Fiskerihavn anlægge et stort Syn paa Tingene, ogsaa fordi der derved frembringes sunde Forhold i Fiskerihavnen. I den nuværende Esbjerg Fiskerihavn have Forholdene været i høj Grad ugunstige, Vandet er inficeret og kan ikke kaldes rent. Men naar nu dette er saadan, er det højst naturligt, at de forskellige Ministre have fremlagt Forslag om Udvidelse af Fiskerihavnen. Og jeg maa minde ærede Medlemmer om, at det er derfra, Begyndelsen er udgaaet, det er det, der har været Fundamentet for alle Bestræbelser for at skabe Esbjerg en udvidet Havn. Jeg hævder altsaa, at Fiskerihavnen ved Esbjerg er en Nødvendighed, at den Bekostning, der anvendes paa den, derfor udmærket godt kan forsvares, og at derimod det at undlade at anvende denne Bekostning ikke vilde kunne forsvares. Fiskerihavnen har, for fuldt ud at kunne gøre Fyldest, maattet lægges der, hvor den nu lægges, nemlig saa langt ud i Nordvest, at den kunde komme i direkte og uafbrudt Berøring med Havet og uafbrudt faa frisk Vand. Og da det er saaledes, at Fiskerihavnen maa lægges just paa den Plet, hvor den nu skal lægges, følger dermed ganske naturligt, at naar man ogsaa skal udvide den anden Side af den nuværende Esbjerg Havn, nemlig Trafikhavnen, særlig Eksporthavnen, er det hensigtsmæssigst, billigst og bedst at lægge en ny Trafikhavn ind imellem den nye Fiskerihavn og den gamle Eksporthavn, fordi det alene ad den Vej bliver muligt at skaffe Eksporthavnen en Udvidelse, som ikke generer Eksporten, medens Udvidelsen finder Sted.

Jeg ønskede blot at faa Lejlighed til at sige disse Ord til Forsvar for de ikke